

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/41/2016
Identifikačné číslo spisu: 6115010128
Dátum vydania rozhodnutia: 15.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:6115010128.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci proti obvinenému M. I. pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 15. júna 2016 v Bratislave o dovolaní obvineného M. I. proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica z 24. februára 2015, sp. zn. 4T/10/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. I. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 24. februára 2015, sp. zn. 4T/10/2015, schválil dohodu o vine a treste uzavretú 9. februára 2015 medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Banská Bystrica a obvineným M. I. za účasti jeho obhajcu a obvineného uznal vinným z pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorý spáchal tak ako je to uvedené v bodoch 1) až 6) rozsudku, a z pokračujúceho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, f/ Tr. zák., ktorý spáchal tak ako je to uvedené v bodoch 7) a 8) rozsudku. Za konanie popísané v bodoch 1) až 6) rozsudku obvinenému uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 3 Tr. zák. spoločný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov, na ktorého výkon ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušil výrok o vine a treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Banská Bystrica z 1. apríla 2014, sp. zn. 1T/25/2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň za konanie uvedené v bodoch 7) a 8) rozsudku uložil obvinenému podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. ďalší trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov, na ktorého výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol obvinenému M. I. doručený 4. marca 2015 a jeho obhajcovi 27. februára 2015, podal obvinený 27. apríla 2015 dovolanie. V ňom tvrdí, že obhajca JUDr. Michal Bušík, ktorý ho mal v jeho trestnej veci zastupovať, v jeho veci nekonal, vyvíjal na neho nátlak, pod ktorým mu

podpisoval doklady bez toho, aby mohol nahliadnúť do spisového materiálu a oboznámiť sa s jeho obsahom. Preto nemal vedomosť, odkiaľ sa mu nabral trest osemnásť mesiacov. Neskôr dodal, že mu obhajca poradil, aby sa priznal a na všetko vravel áno, pretože mu už nik neuverí, a aby to nechal na neho, že to bude osem mesiacov.

Obhajkyňa, ktorá bola obvinenému na účely dovolacieho konania ustanovená, v doplnení dovolania podaného priamo obvineným uviedla dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Poukázala pritom na to, že odsúdený si je vedomý, že aj pred súdom vyhlásil, že skutky spáchal a odpovedal na všetky položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 Tr. por. áno, a teda súd mal splnené podmienky pre schválenie navrhovanej dohody. Odsúdený si však až následne uvedomil, že vyslovil svoju vinu aj pri skutkoch, ktoré nespáchal, pričom bol neustále v domnení, že sa priznáva ku skutkom č. 4, 6, 7, 8 obžaloby (správne návrhu na schválenie dohody o vine a treste) a nie ku všetkým skutkom. Zároveň zdôraznila, že odsúdený skutky č. 1, 2, 3 a 5 nespáchal.

V podstate z týchto dôvodov obvinený prostredníctvom obhajkyne navrhol, aby dovolací súd vyslovil, že rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T 10/15, z 24. februára 2015 bol porušený zákon v jeho neprospech, zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste, zrušil aj nadväzujúce rozhodnutia a okresnému súdu prikázal, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica vo vyjadrení k dovolaniu obvineného poukázala na to, že on sám požiadal o možnosť uzatvoriť dohodu o vine a treste, k čomu došlo 9. februára 2015. Predmetná dohoda bola predložená Okresnému súdu Banská Bystrica, ktorý ju 24. februára 2015 schválil. Jej schváleniu pritom predchádzalo okrem iných poučení podľa § 333 ods. 3 Tr. por. aj poučenie, že proti rozsudku odvolanie nie je prípustné a dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je prípustné iba za podmienky uvedenej v § 371 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. Podľa prokurátorky je teda zrejmé, že v danom prípade nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. a preto navrhla, aby dovolanie obvineného bolo na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným M. I. ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Tr. por., s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia, pričom toto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné.

V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, nie je prípustné odvolanie. Podanie dovolania proti nemu preto nemôže byť podmienené využitím zákonného práva podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.). Na druhej strane ale zákon pripúšťa dovolanie proti takémuto rozsudku iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., tj. ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Aj v tomto prípade však platí, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. (rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012). Povedané inými slovami, pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia dovolateľom a nie ich označenie podľa § 371 Tr. por. Preto hoci obvinený prostredníctvom obhajkyne uviedol dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., uplatnenie ktorého zákon pri rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, nepripúšťa, podstatným je to, že chyby, ktoré obvinený v dovolaní vytýka - nečinnosť, nesprávna rada, resp. nátlak zo strany ustanoveného obhajcu, v dôsledku čoho nemal vedomosť o predmete konania - by v prípade ich preukázania bolo možné podradiť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Dovolací súd ale zároveň zistil, že podané dovolanie treba odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., keďže je zrejmé, že nie je splnený obvineným M. I. uplatnený dôvod dovolania.

Z dohody o vine a treste, ktorú obvinený M. I. uzavrel s prokurátorom 9. februára 2015, ako aj z návrhu na jej schválenie, ktorý mu bol doručený 16. februára 2015 a ktorý bol na verejnom zasadnutí okresného súdu v jeho prítomnosti prednesený, je totiž nepochybne zrejmé, že dovolateľ vedel čo je predmetom konania a to nielen pokiaľ ide o skutky, resp. čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, ku ktorých spáchaniu sa priznal, ale aj pokiaľ ide o tresty, na ktorých uložení sa s prokurátorom dohodol a ktoré boli napokon okresným súdom schválené. Tvrdenie dovolateľa, že nemal vedomosť o tom, k akým skutkom sa priznáva a aké tresty mu budú uložené, nemôže obstať už aj so zreteľom na jeho predchádzajúce bohaté skúsenosti s trestným konaním, keďže v odpise z registra trestov mal už dvadsaťpäť záznamov prevažne za majetkovú trestnú činnosť. Zohľadniac kriminálnu minulosť obvineného nemožno zároveň radu jeho obhajcu, aby sa priznal, uzavrel dohodu o vine a treste a dosiahol tak uloženie miernejšieho trestu, považovať za nátlak. Práve naopak, táto bola plne v súlade s povinnosťou obhajcu poskytovať obvinenému potrebnú právnu pomoc, na obhajovanie jeho záujmov účelne využívať prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone a uplatniť v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Nič pritom nenaznačuje, aby obhajca pri poskytovaní právnej pomoci obvinenému nepostupoval s odbornou starostlivosťou, či dokonca voči nemu vyvíjal nátlak.

V posudzovanej veci tak nebolo žiadnym a už vôbec nie zásadným spôsobom porušené právo obvineného M. I. na obhajobu a preto najvyšší súd jeho dovolanie odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.